

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty i argumenty:

- Sąd naruszył prawo, stosując błędne kryterium prawne oceny ograniczenia konkurencji ze względu na cel.
- Sąd naruszył prawo, dokonując ustalenia o ograniczeniu konkurencji ze względu na cel w zakresie w jakim przekroczył granice nieograniczonego prawa orzekania.
- Sąd naruszył prawo, dokonując ustalenia o ograniczeniu konkurencji ze względu na cel w zakresie w jakim naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia.
- Sąd w sposób jasny i oczywisty dokonał błędnej oceny dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, doprowadzając do ich przeinaczenia, w zakresie w jakim stwierdził, że okoliczność jakoby istniał wspólny cel znajduje poparcie w innych dowodach.
- Sąd naruszył prawo, stosując błędne kryterium prawne i przeinaczając dowody w zakresie w jakim orzekł, że spółka Philips uczestniczyła w całości jednolitego i ciągłego naruszenia, w związku z czym mogła ona zostać w tym zakresie pociągnięta do odpowiedzialności.
- Sąd naruszył prawo, błędnie stosując zasadę proporcjonalności oraz nie stosując nieograniczonego prawa orzekania w zakresie w jakim oddalił zarzut spółki Philips powołujący się na okoliczność, że czynnik wagi naruszenia zastosowany w sprawie był nieproporcjonalny do naruszenia i roli jaką odgrywała w nim spółka Philips.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-110/17)

(2017/C 121/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i N. Gossement, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepisy, zgodnie z którymi w kontekście szacowania dochodów uzyskiwanych z tytułu nieruchomości niewynajętych oraz nieruchomości wynajętych, czy to osobom fizycznym, które nie wykorzystują owych nieruchomości do celów zawodowych, czy to osobom prawnym, które udostępniają owe nieruchomości osobom fizycznym dla celów prywatnych, podstawa opodatkowania jest obliczania – w przypadku nieruchomości położonych na terytorium krajowym – w oparciu o wartość kadastralną a – w przypadku nieruchomości położonych za granicą – w oparciu o rzeczywistą wartość czynszową, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciężącym na nim na mocy art. 63 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- obciążenie Królestwo Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Belgia uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia EOG.

Biorąc pod uwagę próby podejmowane przez Belgię w celu położenia kresu uchybieniu, Komisja uznaje, iż istnienie uchybienia uważa się za ustalone wraz z upływem wyznaczonego w uzasadnionej opinii terminu dwóch miesięcy, a zatem w dniu 26 marca 2012 r.
